

- (ЖОІППО) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/informkomlog/>
- Кльош Л.А. Тренінг професійної самосвідомості. / Л.А.Кльош. – Житомир ОІППО, 2011. – 110 с.
 - Морзе Н.В. Тенденції використання ІКТ в освіті та програма Інтел «Навчання для майбутнього» [Електронний ресурс] / Н.В. Морзе // Веб-сайт Освітні ініціативи Intel в Україні 10 років успіху. – Режим доступу: <http://10.iteach.com.ua/journal-page/20>. – дата доступу 28.02.2015
 - Освітній менеджмент в умовах змін: навч. посіб. /Л. Калініна, Л. Карамушка, Т. Сорочан, Р. Шиян та ін. / За заг. ред. В. Олійника, Н. Протасової та ін. – Луганськ : СПД Резніков В.С., 2011. – 308 с.
 - Покроєва Л.Д. Модернізовані функції обласних інститутів післядипломної педагогічної освіти /Л.Д. Покроєва// Післядипломна освіта в Україні. – 2004.– № 1. – С.84-87.
 - Про затвердження кваліфікаційних характеристик професій (посад) педагогічних та науково-педагогічних працівників навчальних закладів [Електронний ресурс] / Наказ МОН № 665 від 01.06.13 року // Офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки України – 2015. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/ru/about-ministry/normative/1672>. – дата доступу 28.02.2015
 - Сейдаметова З.С. Облачные технологии и образование / З.С. Сейдаметова, Э.И. Абляимова, Л.М. Меджитова, С.Н. Сейтвелиева, В.А. Темненко. – Симферополь : «ДИАИПИ», 2012. – 204 с.
 - Фамілярська Л.Л. Створення інформаційно-освітнього середовища навчального закладу на Google Sites / Методичні рекомендації. / Л.Л. Фамілярська. – Житомир – ОІППО, 2013. – 65 с.

Фамілярська Л.Л., Кльош Л.А.

ПРАКТИКА ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ОБЛАЧНЫХ ТЕХНОЛОГИЙ В МЕТОДИКЕ РАБОТЫ ПЕДАГОГА

В статье рассматривается проблема развития информационной компетентности педагога. Сделан акцент на использовании облачных технологий, как средства повышения компьютерной грамотности педагога. Описана методика работы при преподавании информационно-коммуникационных технологий на курсах повышения квалификации педагогических работников с использованием облачных технологий. Проиллюстрировано использование возможностей Google Sites по созданию методического обеспечения учителем уроков и организации интерактивного взаимодействия с коллегами, учениками.

Ключевые слова: ИКТ-компетентность педагога, последипломное образование, повышение квалификации, облачные технологии, учебный процесс.

Familyarskaya L., Kloyts L.

THE PRACTICE OF USING CLOUD TECHNOLOGIES IN THE METHODS OF WORK OF THE TEACHER

The communication and information improvement of the teacher's skills is one of the most important ways in educational restructuring. That is why one of the conditions to reach this goal is to train teachers how to use modern means of Communication and Information Technologies (CIT) in their professional activity more intensively.

Scientists pay much attention to the teachers' growing informational culture development, their professional activities and the importance of CIT in the educational process. But the question of efficient methodologies deployment in the educational process is still under discussion, in particular it is the question connected with the use of cloud technologies. The goal of our research is directed to throw some light on the possibility of using these technologies by teachers in their postgraduate education.

The description of this methodology consists of:

- *the priority of the practice-oriented forms of learning activity over the lecture ones*
- *in the creation of the active educational means*

This active educational means is created personally by a teacher in the form of his/her own resource for students to get theoretical knowledge and carry out practical tasks.

So, the new demands in the society change the educational paradigm from formally-educational to practically-oriented. Educational and guidance process are built to adopt and consolidate important professional skills in the short terms, transforming knowledge-intelligence into knowledge-skills. That is why the teaching process that uses cloud technologies in the system of postgraduate education is directed to create conditions for psycho-educational willingness of the teacher to master new informational and communicational resources and methods with the further possibility of using them in their practical activities.

The use of cloud technologies gives the teachers a wide range of possibilities to perform their pedagogical activity avoiding either any other additional software or IT-specialists.

Key words: information and communication competence of teachers, post-graduate education, professional development of teachers, cloud technologies, educational process.

Подано до редакції 05.03.2015.

УДК 378.315.6

© 2015

Ці Сянбо

ДІАГНОСТИКА РІВНЯ СФОРМОВАНОСТІ КОМПОНЕНТІВ ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У статті розглядається проблема діагностики формування художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва, яка здійснювалася за розробленою системою критеріїв і показників, що відображають основні компоненти означеного феномену. Описано критерії (мотиваційний, емоційний, когнітивно-інформаційний, творчо-виконавський, рефлексивний) та рівні сформованості компонентів художньо-творчого потенціалу (адаптивний (низький), репродуктивно-активний (середній) та потенційно-творчий (високий)).

Ключові слова: художньо-творчий потенціал, критерії, показники та рівні сформованості.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Актуальною проблемою сучасної мистецької педагогіки є проблема формування і розвитку творчої особистості фахівця. Аналіз наукової літератури свідчить про велику увагу філософів, психологів, педагогів до творчого потенціалу особистості. У філософському аспекті цей феномен досліджується такими вченими, як О. Клепиков, І. Кучерявий, П. Кравчук, О. Чаплигін та ін. У психолого-педагогічній галузі творчий потенціал вивчають М. Гнатко, В. Моляко, П. Кравчук, Н. Посталюк, О. Сисоєва та ін. Особливої уваги нині вимагає процес становлення творчої особистості бакалавра музичного мистецтва, необхідною складовою професійного розвитку якого є формування художньо-творчого потенціалу, що забезпечує готовність суб'єкта навчання до виконавської діяльності. Відповідно виникає необхідність розробки методики формування художньо-творчого потенціалу, для розробки і реалізації якої вкрай важливо з'ясувати стан сформованості даного феномена.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми... Аналіз психолого-педагогічної літератури з проблеми діагностики художньо-творчого потенціалу засвідчив, що це одна з найменш розроблених галузей психодіагностики, що пов'язано зі складністю означеного феномена. У процесі створення діагностичних матеріалів ми спиралися на дослідження: Дж. Гілфорда, Ф. Гальтона з проблем моделей творчих процесів, методів діагностики креативності [1], у яких було закладене розуміння творчості як прояву загальної розумової обдарованості; М. Вертгеймера, К. Дункера, які в основу діагностики креативності поклали принципи індивідуалізованих завдань тестів, вивчення процесу творчого мислення, а не його результатів, активної участі експериментатора [4]; Е. Торренса, О. Дяченко, О. Пороцької, які визначають новизну як критерій творчості; Г. Урунтаєвої, Ю. Афонькіної, які діагностують процесуальну характеристику творчого мислення.

В основу характеристики рівнів художньо-творчого потенціалу особистості покладено існуючі в науковій літературі дослідження рівнів проблемності (М. Махмутов); рівнів формування досвіду творчої діяльності (І. Лернер); рівнів розуміння музичного твору (М. Тесемниціна); рівнів творчості (П. Підкасистий); рівнів в установленні причинно-наслідкових зв'язків (Л. Панчешникова) та інших.

У визначенні критеріїв та показників художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва ми спиралися на дослідження М. Воробйова, Л. Дмитрієвої, Е. Мизюрової, В. Молодиченка, Н. Молодиченко, В. Штепенка та ін.

Формулювання цілей статті... Мета статті – обґрунтувати вибір діагностичного апарату та показати стан сформованості художньо-творчого потенціалу майбутніх бакалаврів музичного мистецтва.

Виклад основного матеріалу дослідження... Проаналізувавши вищезазначені наукові джерела щодо визначенні методики діагностування художньо-творчого потенціалу та рівнів його сформованості ми дійшли висновку, що стан діагностики означеного феномену та рівень його розробленості на сучасному етапі розвитку являє собою процес доволі складний. Оскільки художньо-творчий потенціал є багатомірним і багаторівневим утворенням, всі згадані методи його діагностики досліджують різні аспекти того самого явища. На нашу думку, ці методики діагностики мають характер експериментальних процедур, "функціональних" проб із гнучким алгоритмом проведення та інтерпретації, а процес адаптації цих методик для нашого дослідження робить його більш операціональним.

Розроблені Д. Богоявленською варіанти методики креативного поля і сформульоване в її працях розуміння інтелектуальної ініціативи як одиниці аналізу креативності є найбільш близькими до теми нашого дослідження.

Також методи діагностики повинні відповідати умовам, у яких можливо забезпечити максимально індивідуальний підхід в дослідженні розвитку художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва:

- необмежений час виконання завдань;
- індивідуальний підхід в оцінці результатів;
- мінімальний вплив змагальності при проведенні діагностики;
- дослідження повинно проводитися в ситуації, коли студент має вільний доступ до додаткової інформації з предмета завдань;

– гуманістична спрямованість процедури діагностики: створення доброзичливої й творчої атмосфери, заохочення яви й допитливості студентів, стимулювання пошуку альтернативних відповідей.

Адаптуючи деякі діагностичні методики для нашого дослідження і враховуючи специфіку діяльності, в якій вони здійснюватимуться, ми визначили, що оптимальним засобом діагностики є художньо-творчі завдання діагностичного напрямку, що не потребують тривалого часу виконання.

Констатувальний експеримент складався з чотирьох етапів, які відповідали структурності художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва.

Перший етап – діагностика спрямованості мотиваційно-ціннісної сфери бакалаврів музичного мистецтва. Завдання етапу: дослідити спрямованість мотиваційної сфери студентів, виявити загальний рівень художньо-творчих нахилів студентів та домінуючі ціннісні інтереси у виконавській діяльності.

Другий етап – діагностика рівня сформованості емоційно-вольового та творчо-когнітивного компонентів художньо-творчого потенціалу. Завдання етапу: дослідити рівень емоційної активності та спеціальних знань, рівень розвитку гнучкості художньо-творчого мислення, що виявляється у варіативності підходів, точок зору, самостійності в процесі вирішення художньо-творчих завдань, розвитку художньо-творчої уяви в процесі створення нових образів та її залежності від ступеня сформованості художньо-творчого досвіду студентів.

Третій етап – діагностика рівня сформованості творчо-операційного компонента художньо-творчого потенціалу. Завдання етапу – дослідити рівень сформованості умінь застосовувати художньо-виконавські навички для створення художнього образу виконуваних творів, ступінь розвитку оригінальності як основного критерію творчості.

Четвертий етап – діагностика рівня сформованості інтенційно-рефлексивного компонента художньо-творчого потенціалу. Завдання етапу – дослідити рівень сформованості рефлексивних процесів під час виконавства (самосприйняття).

Художньо-творчий потенціал бакалаврів музичного мистецтва, як динамічна якість, у своєму розвитку проявляється неоднозначно. У характеристиці рівнів його сформованості ми спиралися на розробки науковців, які, досліджуючи творчість та творчу активність особистості, прямо або опосередковано дотичні нашій проблематиці.

Так, Д. Богоявленська виділяє три рівні творчої активності: стимульно-продуктивний (характеризується інтелектуально-почуттєвою активністю, обумовленою винятково зовнішніми стимулами); евристичний (припускає переформулювання змісту й умов творчих завдань, пошуки нового рішення і т.п. під впливом переважно внутрішніх мотивів); креативний (відрізняється самостійною постановкою творчих завдань і пошуком теоретичного узагальнення при їхньому виконанні) [2, с. 73-79].

Т. Шамова, характеризуючи рівні творчої активності, акцентує увагу на: ставленні учня до учіння, яке виявляється в інтересі до змісту засвоєваних знань і самого процесу діяльності; прагненні проникнути в сутність явищ і їхніх взаємозв'язків, а також опанувати способами діяльності; мобілізації учнем морально-вольових зусиль для досягнення мети діяльності (послідовність і наполегливість); інтересом і жагою не тільки глибоко проникнути в сутність явищ і їхніх взаємозв'язків, але і знайти для цієї мети новий спосіб; прагнення застосувати знання в новій ситуації, тобто зробити перенос знань і способів діяльності в умови, які не були відомі. Показовими для нашого дослідження є розроблені автором критерії (інтерес до теоретичного осмислення досліджуваних явищ і процесів, до самостійного пошуку вирішення проблем, що виникають у процесі пізнавальної і практичної діяльності) та показники (прояв високих вольових якостей, завзятість і наполегливість у досягненні мети, широкі і стійкі пізнавальні інтереси; високий ступінь неузгодженості між минулим досвідом учня і новою інформацією) творчої активності [5, с. 52-54].

Рівні художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва розрізняються між собою ступенем вираженості критеріїв та показників, які розкривають сутнісні характеристики цього складного особистісного утворення. Серед показників та критеріїв творчої активності американські дослідники відзначають: здатність ризикувати; дивергентне мислення; гнучкість у мисленні і діях; швидкість мислення; здатність висловлювати оригінальні ідеї, винаходити щось нове; багату уяву; сприйняття неоднозначних речей; високі естетичні цінності; розвинуту інтуїцію; співвідношення діяльності (зовнішня сторона) і самодіяльності (внутрішні мотиви); співвідношення дисципліни (як відповідальності) і ініціативи (як самостійності); співвідношення репродуктивної і продуктивної сторін діяльності (наявність творчих елементів і рівень їхніх проявів); пристосування до існуючих обставин і створення власних творчих ситуацій; ситуативність (нестійкість) і стабільність (стійкість) прояву творчої активності [3, с. 266]. Перевага такого підходу полягає в тому, що виділені показники та критерії рівною мірою характеризують як особистість, так і виявлення її художньо-творчого потенціалу, що відбиває діалектичну єдність його структурних компонентів.

На наш погляд, теоретичне переосмислення сучасних діагностичних методик та адаптація існуючих для виявлення рівнів сформованості художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва в процесі виконавської підготовки є проблемою, яка вирішена тільки частково. Основним завданням нашого дослідження в питанні діагностики є створення комплексної методики, яка б дозволила продіагностувати необхідні компоненти художньо-творчого потенціалу за розробленою системою критеріїв і показників, які відображають основні компоненти означеного феномену.

Отже, перший критерій – *мотиваційний*, з допомогою якого оцінювалася умотивованість на збагачення та розвиток художньо-творчого потенціалу. Цей критерій оцінював, наскільки студенти свідомо ставляться до художньо-творчих завдань, спрямованих на розвиток художньо-творчих здібностей, а також, враховуючи власні художньо-творчі потенційні можливості, до удосконалення виконавської діяльності. Показниками даного критерію були: ціннісно-орієнтаційна спрямованість студентів на виконавську діяльність у професійному самовизначенні; потреба в художньо-творчій діяльності та бажання займатися нею; наявність творчих мотивів та інтерес до виконавської підготовки.

Другий критерій було номіновано як *емоційний*, за допомогою якого оцінювалася активність емоційного занурення в образну програму музичного твору; здатність до переживань в осягненні музичних цінностей, їх інтенсивність у процесі виконавства. Емоційний критерій включав такі показники: емоційна активність; емоційність сприйняття музичного твору; потреба в новизні емоційних сприйняттів і відчуттів.

Третій критерій – *когнітивно-інформаційний*, за допомогою якого оцінювалися поінформованість у галузі художньо-творчої проблематики, її практичного застосування в процесі виконавської підготовки. Показниками даного критерію визначено: художньо-естетична компетентність; широта знань у галузі музичного виконавства; теоретичне осмислення музичних творів, які виконуються і прослуховуються; усвідомлення значущості музичних творів у професійному становленні студентів; ступінь виявлення якостей художньо-творчого мислення.

Наступний критерій ми позначили як *творчо-виконавський*. За допомогою цього критерію ми оцінювали самостійність і якість володіння художньо-виконавською технікою (звуковидобування, туше тощо), спроможність та підготовку студентів до художньо-технологічної реалізації власного художньо-творчого потенціалу у виконавському процесі. Його показниками були: здатність здійснювати перенесення знань, умінь та навичок у художньо-творчу діяльність; ступінь розвиненості операційних умінь художньо-творчого мислення на основі набутих знань; ступінь оволодіння виконавським ресурсом забезпечення інтерпретації образу; ініціативність у вирішенні художньо-творчих завдань.

П'ятий критерій *рефлексивний*, який уможливив дослідження розвитку здатності студентів щодо оцінювання результатів власного творчого самовираження у виконавській діяльності, механізмів забезпечення процесу самоактуалізації, самореалізації, самоздійснення. До показників означеного критерію належать: рівень розвитку рефлексивних здібностей (самопізнання; самопроєктування, самореалізація); рівень розвитку особистісної рефлексії (самооцінка, самоконтроль).

Аналіз досягнутих результатів у вивченні художньо-творчого потенціалу як складного особистісного утворення, критерії та показники зумовили визначення рівнів сформованості художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва: адаптивний (низький), репродуктивно-активний (середній) та потенційно-творчий (високий).

Адаптивний (низький) рівень – мотивація студентів відрізняється невизначеністю, їх приваблюють більше зовнішні атрибути художньо-творчої діяльності (діяльність заради самого процесу, для одержання негайного заохочення). Прояв інтересу та зацікавленості виконавським мистецтвом короточасний та ситуативний, має слабо виражений характер. У процесі художньо-творчої діяльності студенти виявляють слабку емоційність. Вони недостатньо усвідомлюють свої дії, їх знання з художньо-творчої проблематики та музичного виконавства мінімальні, безсистемні. Розумові операції сформовані недостатньо. Опора в основному відбувається на пам'ять: студенти згадують, як виконували подібні завдання раніше, але при цьому не здатні врахувати нові умови виконання художньо-творчої діяльності, її темп низький, ініціатива посередня, потребують додаткових вказівок у процесі художньо-творчої діяльності. Студенти даного рівня не мають прагнення до самостійної оцінки своєї роботи та роботи інших. У ході виконання творчої роботи не помічають власних помилок.

Репродуктивно-активний (середній) рівень – студенти цього рівня характеризуються певним творчим спрямуванням. Вони охоче виконують ті завдання, які їм емоційно подобаються або для яких потрібно включення додаткових мотивів, насамперед мотивації досягнення. Творчі мотиви та інтерес до виконавської підготовки вибірковий, проявляється при емоційно яскравих враженнях. У своїй діяльності керуються як зовнішніми (оцінка педагога, схвалення студентів), так і внутрішніми мотивами (власне задоволення, потреба у створенні творчих продуктів). Знання з художньо-творчої проблематики та музичного виконавства розрізнені. Роботи цих студентів дещо шаблонні, але за умови стимуляції з боку викладача вони охоче створюють оригінальні продукти. Проявляється усвідомленість своїх дій та елементи програмування діяльності. Стійкість уваги та темп виконання художньо-творчої діяльності залежать від емоційного забарвлення, з яким виконується завдання. Ініціативу проявляють після стимулювання викладачем. За допомогою педагога можуть оцінювати продукти своєї виконавської діяльності та виправляти помилки. Даний рівень характеризується прагненням студентів зрозуміти, запам'ятати запропонований матеріал, достатнім рівнем енергії й у той же час, відтворенням за зразком, копіюванням, шаблонним і стереотипним повторенням.

Потенційно-творчий (високий) рівень характеризується яскраво вираженим творчим спрямуванням. Студенти з інтересом розв'язують художньо-творчі завдання, оскільки для них вони є привабливими самі по собі. Досвід художньо-творчої діяльності підкріплюють стійким інтересом до виконавської діяльності. Художньо-творча діяльність студентів емоційно насичена. Вони активні у пізнанні, мають дієву уяву, фантазію, інтуїцію, здатні до створення власного художнього продукту з оригінальною образною трактовкою. Студентів даного рівня вирізняє високий рівень сформованості розумових операцій, вміння здійснювати перенесення операцій і прийомів мислення в інші ситуації. Роботи студентів оригінальні, а в інтерпретації музичних творів вони висувають нестандартні та різноманітні ідеї. Ці студенти із стійким потягом до самостійного вирішення художньо-творчих завдань та цілеспрямованої оцінки своєї виконавської діяльності.

Висновки... Аналіз результатів констатувального експерименту дав змогу припустити, що механізмами формування художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва є цілісне розуміння стратегії даного процесу, що ґрунтується на: а) конкретизації педагогічних умов, необхідних для підвищення результативності формування художньо-творчого потенціалу; б) визначенні оптимальних прийомів, методів та форм роботи з формування художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва у процесі виконавської підготовки.

Використана література :

1. Анастази А., Урбина С. Психологическое тестирование / А. Анастази, С. Урбина. – СПб. : Питер, 7-е издание, 2007. – 688 с.
2. Богоявленская Д.Б. Интеллектуальная активность как проблема творчества: Монография / Отв.ред. Б.М. Кедров / Д.Б. Богоявленская. – Ростов-на-Дону : Изд-во Ростовского гос. ун-та, 1983. – 176 с.
3. Одаренные дети: Пер. с англ. / Общ. ред. Г.В. Бурменской и В.М. Слущкого. – М. : Прогресс, 1991. – 376 с.
4. Психологическая диагностика детей и подростков // Под ред. К.М. Гуревича, Е.М. Борисова. – М. : Международная педагогическая академия, 1995. – 360 с.
5. Шамова Т.И. Активизация учения школьников / Т.И. Шамова. – М. : Педагогика, 1982. – 208 с.

Chi Sianbo

ДИАГНОСТИКА УРОВНЕЙ СФОРМИРОВАННОСТИ КОМПОНЕНТОВ ХУДОЖЕСТВЕННО-ТВОРЧЕСКОГО ПОТЕНЦИАЛА БАКАЛАВРОВ МУЗЫКАЛЬНОГО ИСКУССТВА

В статье рассматривается проблема диагностики формирования художественно-творческого потенциала бакалавров музыкального искусства, которая осуществлялась по разработанной системе критериев и показателей, отражающих основные компоненты указанного феномена. Описаны критерии (мотивационный, эмоциональный, когнитивно-информационный, творчески-исполнительский, рефлексивный) и уровни сформированности компонентов художественно-творческого потенциала (адаптивный (низкий), репродуктивно-активный (средний) и потенциально творческий (высокий)).

Ключевые слова: художественно-творческий потенциал, критерии, показатели и уровни сформированности.

Chi Sianbo

DIAGNOSTICS OF LEVELS OF FORMATION OF ARTISTIC AND CREATIVE POTENTIAL COMPONENTS OF BACHELORS OF MUSICAL ARTS

The problem of diagnostics of artistic and creative potential formation of Bachelors of Musical Arts is studied in the article, it was carried out on the developed system of criteria and indicators that represent the main components of the specified phenomenon. Criteria and indicators of artistic and creative potential formed components are described: motivational (students' value-based orientation to performing activities in professional self-determination, demand for artistic and creative activities and willingness to be engaged in it, existence of creative motives and interest in performance training); emotional (indicators: emotional activity, emotional perception of musical work; the need for novelty of emotional perceptions and feelings); cognitive-informational (indicators: artistic and aesthetic competence; the scope of knowledge in the field of music performance; theoretical understanding of musical works that are performed and listened to; awareness of the importance of musical works in students' professional development; degree of detection of artistic and creative thinking qualities); creative and performing (indicators: ability to transfer knowledge and skills to artistic and creative activities; degree of development of operational skills of artistic and creative thinking based on acquired knowledge; degree of mastering performance resources for interpretation of the image; initiative in dealing with artistic and creative tasks); reflexive (indicators: level of reflexivity development (self-cognition, self-projection, self-realization); level of personal reflection development (self-assessment, self-control); adaptive (low), reproductively-active (middle) and potentially-creative (high). It is concluded that the analysis of the results of the acknowledged experiment determined the strategy for artistic and creative potential formation of Bachelors of Musical Arts which relies on a) specifying pedagogical conditions necessary for improving the efficiency of artistic and creative potential formation; b) stating the appropriate techniques, methods and forms of work for artistic and creative potential formation of Bachelors of Musical Arts in the course of performance training.

Key words: artistic and creative potential, criteria, indicators, levels of formation.

Подано до редакції 20.03.2015.

Рекомендовано до друку докт.пед.наук, проф. Гузій Н.В.

УДК 159.937.5

© 2015

Юник І.Д.

АКТИВІЗАЦІЯ МОТИВАЦІЇ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОГНІТИВНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ

У статті наголошено, що когнітивні уміння є не тільки засобом активного здобуття і використання знань, але і психологічною основою формування всіх видів загальних умінь майбутніх фахівців. Висвітлено експериментально перевірені перспективні напрями розвитку когнітивних умінь, які базуються на вихідних положеннях психолого-педагогічної науки щодо цілепокладання та чіткого усвідомлення проміжних цілей пізнавальної діяльності. Уточнено основні вимоги до процесу формування системи проміжних цілей пізнавальної діяльності як важливого мотиваційного фактору розвитку когнітивних умінь студентів.

Ключові слова: когнітивні уміння, знання, майбутні філологи, пізнавальна діяльність, текст, мотивація, мета, проміжні цілі.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Сучасні цивілізаційні зміни, пов'язані зі зростанням об'єму інформації, а також нові вимоги багатомовного комунікативного простору вимагають від педагогічної науки